

Գրիգոր Կեսարացիի այս թուղթին հետևանքը ի՛նչ եղած ըլլալը չենք գիտեր, սակայն ինչպէս կ'երևայ՝ իր հակառակորդները կը յաջողին շուտով տապալել զինքը, վասնզի 1617-1618ին անիկա Կեսարիա էր(\*): Սիմէոն գպիր Լեհացի որ 1617-1618ին Կեսարիա եկած է, կ'ըսէ թէ «գնացի սօս Գրիգոր վարդապետն, առ որ կացեալ էի, զոր սիրեալ զիս՝ յոյժ ուրախացաւ եւ սիրով ընկաշաւ: . . . Վարդապետն ունէր մեծ եզի որպէս քաղաք. եւ անոյ քաղաքն անգամ գնացեալ սխիւթարեցաք: Եւ ասեմ քե ինրա եզին տանելոյ ազգ խաղող կայ» (ՀԱ. 1935, էջ 91-92):

1618ին Քէօթահիա գրուած ձեռագիրի մը մէջ, որ Յակոբ եպօս. Քէօթահացի՝ Կեսարացիին աշակերտը գրել տուած է, գրիչը կը հաստատէ թէ ձեռագիրը գրուած է «ի հայրապետութեան տեսն Տեր Մելիսեօս կաթողիկոսին եւ վարդապետին իմոյ Գրիգոր քաջ Բաբունապետին Կեսարացոյ» (Տաշեան, Մայր ցոյցակ, էջ 778): Օրմանեան (Աղբապարտ, էջ 2359) կը մտածէ որ «յայտնի է թէ Կեսարացի կաթողիկոս չէ եղած» ուստի Կ. Պոլսոյ պատրիարք պէտք է եղած ըլլայ:

(\*) Օրմանեան կը կարծէ թէ 1615էն 1619 Գրիգոր Կեսարացի Կ. Պոլսոյ պատրիարք մնացած է, սակայն ինչպէս կը տեսնուի ճիշդ չէ: